

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 335

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

13 października 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2020/1463 z dnia 12 października 2020 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2018/1542 w sprawie środków ograniczających proliferację i stosowanie broni chemicznej 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1464 z dnia 12 października 2020 r. w sprawie propagowania skutecznych kontroli wywozu broni 3
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1465 z dnia 12 października 2020 r. w sprawie działania Unii Europejskiej na rzecz wsparcia oenzetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji w Jemenie ... 13
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1466 z dnia 12 października 2020 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/1544 w sprawie środków ograniczających rozprzestrzenianie i stosowanie broni chemicznej 16
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1467 z dnia 12 października 2020 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2019/1720 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui 18
- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1468 w sprawie mianowania członka Komisji z dnia 12 października 2020 r. podjęta za porozumieniem z przewodniczącą Komisji Europejskiej 19

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych (Dz.U. L 111 z 25.4.2019) 20

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2020/1463

z dnia 12 października 2020 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) 2018/1542 w sprawie środków ograniczających proliferację i stosowanie broni chemicznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2018/1542 z dnia 15 października 2018 r. w sprawie środków ograniczających proliferację i stosowanie broni chemicznej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 października 2018 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2018/1542.
- (2) Zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) 2018/1542 Rada dokonała przeglądu wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczonego w załączniku I do tego rozporządzenia. Należy zaktualizować jedną pozycję w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2, zamieszczonym w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) 2018/1542,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/1542 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 października 2020 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 259 z 16.10.2018, s. 12.

ZAŁĄCZNIK

Pozycja nr 5 w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 od nagłówkiem „A. Osoby fizyczne”, zamieszczonym w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/1542 otrzymuje brzmienie:

Nazwa	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
„5. Said SAID	alias: Saeed, Sa'id Sa'id, سعيد سعيد Tytuł: doktor, członek Instytutu 3000 (alias Instytut 6000) w ramach SSRC Płeć: mężczyzna Data urodzenia: 11 grudnia 1955 r.	Said Said jest znaczącą postacią w Instytucie 3000 (alias Instytut 6000), departamencie Scientific Studies and Research Centre (SSRC) odpowiedzialnym za rozwijanie i produkowanie syryjskiej broni chemicznej.	21.1.2019”

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/1464

z dnia 12 października 2020 r.

w sprawie propagowania skutecznych kontroli wywozu broni

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W europejskiej strategii bezpieczeństwa, którą Rada Europejska przyjęła w dniu 12 grudnia 2003 r., przedstawiono pięć kluczowych wyzwań, które stoją przed Unią: terroryzm, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, konflikty regionalne, niewydolność państwa i przestępczość zorganizowana. Skutki niekontrolowanego przepływu broni konwencjonalnej mają zasadnicze znaczenie w przypadku czterech z tych pięciu wyzwań. W strategii tej podkreślono znaczenie, jakie dla ograniczenia rozprzestrzenienia broni ma kontrola jej wywozu. Globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii zatytułowana „Wspólna wizja, wspólne działanie: silniejsza Europa”, która została przedstawiona przez Wysokiego Przedstawiciela w dniu 28 czerwca 2016 r., potwierdza poparcie Unii dla upowszechniania, pełnego wdrożenia i egzekwowania traktatów i systemów dotyczących wielostronnego rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń.
- (2) W dniu 5 czerwca 1998 r. Unia przyjęła politycznie wiążący Kodeks postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia, w którym określono wspólne kryteria regulujące legalny handel bronią konwencjonalną.
- (3) W dniu 19 listopada 2018 r. Rada przyjęła strategię UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni („Zabezpieczanie broni, ochrona obywateli”). Głównym celem tej strategii jest pełna i skuteczna realizacja programu działania Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) z 2001 r. na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach. W strategii tej stwierdza się, że Unia nadal będzie propagować odpowiedzialną i skuteczną kontrolę wywozu broni oraz wspierać upowszechnianie i wdrażanie Traktatu o handlu bronią. W strategii tej stwierdza się też, że Unia nadal będzie wspierać działania Unii Afrykańskiej i stosownych regionalnych wspólnot gospodarczych mające na celu zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz amunicją do tych rodzajów broni.
- (4) W dniu 8 grudnia 2008 r. Kodeks postępowania w sprawie wywozu uzbrojenia zastąpiono wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB ⁽¹⁾, w którym ustanawia się osiem kryteriów, według których należy oceniać wnioski o wydanie zezwolenia na wywóz broni konwencjonalnej. Wspólne stanowisko przewiduje również mechanizm powiadamiania i konsultacji w odniesieniu do odmowy wydania zezwolenia na wywóz broni, a także środki w zakresie przejrzystości, takie jak publikacja rocznego sprawozdania UE w sprawie wywozu broni. Do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB przyłączyło się kilka państw trzecich. W wyniku przeprowadzonego w 2019 r. przeglądu tego wspólnego stanowiska przyjęto decyzję Rady (WPZiB) 2019/1560 ⁽²⁾.
- (5) Art. 11 wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB stanowi, że państwa członkowskie mają dokładać wszelkich starań w celu zachęcenia innych państw dokonujących wywozu technologii wojskowych lub sprzętu wojskowego do stosowania kryteriów określonych w tym wspólnym stanowisku.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1560 z dnia 16 września 2019 r. zmieniająca wspólne stanowisko 2008/944/WPZiB określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz. L 239 z 17.9.2019, s. 16).

- (6) W kwietniu 2013 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło Traktat o handlu bronią, który wszedł w życie w dniu 24 grudnia 2014 r. Celem Traktatu o handlu bronią jest zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności w dziedzinie handlu bronią. Podobnie jak we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB, w Traktacie o handlu bronią określa się kilka kryteriów oceny ryzyka, według których należy dokonywać oceny wywozu broni. Unia popiera – za pośrednictwem specjalnych programów przyjętych na mocy decyzji Rady 2013/768/WPZiB ⁽³⁾ i (WPZiB) 2017/915 ⁽⁴⁾ – skuteczne wdrażanie i upowszechnianie Traktatu o handlu bronią. W ramach tych programów kilku państwom trzecim, które o to wystąpiły, udzielana jest pomoc w zakresie wzmocnienia ich systemów kontroli transferu broni zgodnie z wymogami Traktatu o handlu bronią.
- (7) Należy zatem zapewnić, aby działania informacyjne i pomocowe przewidziane w niniejszej decyzji oraz tego rodzaju działania przewidziane w decyzji (WPZiB) 2017/915 wzajemnie się uzupełniały. W tym celu powinna mieć miejsce regularna wymiana informacji między agencjami wykonawczymi Unii prowadzącymi działania informacyjne w dziedzinie kontroli wywozu broni, a także z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych. Mechanizm koordynacji będzie sprzyjał, w stosownych przypadkach, udziałowi ekspertów z innych państw członkowskich.
- (8) Od 2008 r. Unia rozwija działania w zakresie propagowania skutecznych i przejrzystych kontroli wywozu broni: w ramach wspólnego działania Rady 2008/230/WPZiB ⁽⁵⁾ oraz decyzji Rady 2009/1012/WPZiB ⁽⁶⁾, 2012/711/WPZiB ⁽⁷⁾, (WPZiB) 2015/2309 ⁽⁸⁾ i (WPZiB) 2018/101 ⁽⁹⁾. Prowadzone działania pomogły zwłaszcza w dalszym zacieśnianiu współpracy regionalnej oraz zwiększaniu przejrzystości i odpowiedzialności zgodnie z zasadami i kryteriami oceny ryzyka określonymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB. Działania te tradycyjnie dotyczyły państw trzecich leżących we wschodnim i południowym sąsiedztwie Unii.
- (9) W ostatnich latach Unia udzielała również pomocy w usprawnianiu kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania w państwach trzecich. Należy zapewnić skuteczną koordynację z działaniami dotyczącymi kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania.
- (10) Techniczne aspekty wykonania decyzji 2009/1012/WPZiB, 2012/711/WPZiB, (WPZiB) 2015/2309 i (WPZiB) 2018/101 Rada powierzyła niemieckiemu Federalnemu Urzędowi Gospodarki i Kontroli Eksportu („Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA”). Na mocy decyzji 2013/768/WPZiB i decyzji (WPZiB) 2017/915 BAFA jest również agencją wykonawczą dla projektów wspierających skuteczne wdrażanie Traktatu o handlu bronią. Od 2005 r. BAFA jest zaangażowana w realizację szeregu projektów współpracy Unii w dziedzinie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania. BAFA jest organem właściwym w dziedzinie kontroli wywozu w Niemczech; urząd ten zgromadził duży zasób wiedzy ogólnej i fachowej w zakresie działań informacyjnych, ponadto dzieli się swoimi głównymi kompetencjami z innymi państwami.
- (11) W dniu 28 maja 2018 r. Sekretarz Generalny ONZ przedstawił swój program na rzecz rozbrojenia zatytułowany „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości”. Przejrzystość działań wojskowych, polegająca na między innymi sprawozdawczości na temat przywozu i wywozu broni, sprzyja demokratycznej rozliczalności i odpowiedzialnemu sprawowaniu rządów. Działania wspierane niniejszą decyzją przyczyniają się do realizacji celów tego programu, jak również celu zrównoważonego rozwoju nr 16 Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030,

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/768/WPZiB z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie działań UE wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa (Dz.U. L 341 z 18.12.2013, s. 56).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/915 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie działań informacyjnych Unii wspierających wdrożenie Traktatu o handlu bronią (Dz.U. L 139 z 30.5.2017, s. 38).

⁽⁵⁾ Wspólne działanie Rady 2008/230/WPZiB z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu (Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 81).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2009/1012/WPZiB z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 16).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2012/711/WPZiB z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie wsparcia dla działań Unii mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (Dz.U. L 321 z 20.11.2012, s. 62).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2309 z dnia 10 grudnia 2015 r. w sprawie propagowania skutecznych kontroli wywozu broni (Dz.U. L 326 z 11.12.2015, s. 56).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/101 z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie propagowania skutecznych kontroli wywozu broni (Dz.U. L 17 z 23.1.2018, s. 40).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby propagować pokój i bezpieczeństwo, oraz zgodnie z europejską strategią bezpieczeństwa i z globalną strategią na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii, Unia dąży do realizacji następujących celów:
 - a) propagowanie skutecznych kontroli wywozu broni przez państwa trzecie zgodnie z zasadami ustanowionymi we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB i w Traktacie o handlu bronią oraz dążenie, w stosownych przypadkach, do komplementarności i synergii z unijnymi projektami pomocowymi w dziedzinie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania; oraz
 - b) wspieranie wysiłków podejmowanych przez państwa trzecie – na poziomie krajowym i regionalnym – na rzecz zwiększenia odpowiedzialności i przejrzystości w ramach handlu bronią konwencjonalną oraz ograniczenia ryzyka przenikania broni do nieuprawnionych użytkowników.
2. Unia dąży do realizacji celów, o których mowa w ust. 1, przy pomocy następujących działań prowadzonych w ramach projektu:
 - a) dalsze propagowanie wśród państw trzecich kryteriów i zasad ustanowionych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB oraz w Traktacie o handlu bronią, na podstawie wyników uzyskanych za pomocą wykonywania wspólnego działania 2008/230/WPZiB oraz decyzji 2009/1012/WPZiB, 2012/711/WPZiB, (WPZiB) 2015/2309 i (WPZiB) 2018/101;
 - b) pomoc państwom trzecim w, odpowiednio, opracowywaniu, uaktualnianiu i wdrażaniu stosownych środków ustawodawczych i administracyjnych, których celem jest utworzenie skutecznego systemu kontroli wywozu broni konwencjonalnej;
 - c) pomoc państwom beneficjentom w szkoleniu urzędników wydających zezwolenia i urzędników egzekwujących przepisy, tak aby zapewnić odpowiednie przeprowadzanie i egzekwowanie kontroli wywozu broni;
 - d) pomoc państwom beneficjentom w działaniach informacyjnych ukierunkowanych na krajowy przemysł obronny tych państw, z myślą o zapewnieniu zgodności z przepisami regulującymi kontrolę wywozu;
 - e) propagowanie przejrzystości i odpowiedzialności w ramach międzynarodowego handlu bronią, także poprzez wspieranie krajowych i regionalnych środków propagujących przejrzystość i odpowiednią kontrolę w odniesieniu do wywozu broni konwencjonalnej;
 - f) zachęcanie tych państw beneficjentów, które nie podjęły żadnych kroków w celu przystąpienia do Traktatu o handlu bronią, by to uczyniły, oraz zachęcanie sygnatariuszy tego traktatu do jego ratyfikowania; oraz
 - g) propagowanie dalszej analizy ryzyka przenikania broni i ograniczania tego ryzyka, zarówno z perspektywy przywozu, jak i wywozu broni.

Szczegółowy opis prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w niniejszym ustępie, przedstawiono w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Realizacja prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, jest przeprowadzana przez niemiecki Federalny Urząd Gospodarki i Kontroli Eksportu („Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle –BAFA”). Wybór BAFA uzasadniony jest sprawdzonym doświadczeniem, kwalifikacjami i konieczną wiedzą fachową tego urzędu w odniesieniu do całego przekroju unijnych działań w zakresie kontroli wywozu broni.
3. BAFA wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z BAFA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 377 542,73 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z finansowej kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.

3. Komisja nadzoruje należyte zarządzanie finansową kwotą odniesienia określoną w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z BAFA umowę w sprawie finansowania. Umowa w sprawie finansowania musi zawierać postanowienie, zgodnie z którym BAFA zapewnia wyeksponowanie wkładu Unii stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dokłada starań, aby umowę w sprawie finansowania, o której mowa w ust. 3, zawarto jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy w sprawie finansowania.

Artykuł 4

Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez BAFA. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny dokonywanej przez Radę. Komisja składa sprawozdania na temat aspektów finansowych realizacji prowadzonych w ramach projektu działań, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące po dacie zawarcia umowy w sprawie finansowania, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub 6 miesięcy po dacie jej przyjęcia, jeżeli w tym okresie nie zawarto umowy w sprawie finansowania.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 października 2020 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT NA RZECZ PROPAGOWANIA SKUTECZNYCH KONTROLI WYWOZU BRONI

1. Cele

Celem niniejszej decyzji jest promowanie rozliczalności i odpowiedzialności w odniesieniu do legalnego handlu bronią zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB, a tym samym przyczynianie się do pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w krajach sąsiadujących z Unii. Niniejsza decyzja ma propagować skuteczniejsze kontrole transferu broni przez państwa trzecie oraz wspierać wysiłki, które państwa trzecie podejmują na poziomie krajowym i regionalnym w celu sprawienia, by międzynarodowy handel bronią konwencjonalną stał się bardziej odpowiedzialny i przejrzysty oraz ograniczenia ryzyka przenikania broni do nieuprawnionych użytkowników. Cele te należy osiągnąć poprzez propagowanie zasad i kryteriów ustanowionych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB oraz w Traktacie o handlu bronią. Wyniki powinny mieć na celu zwiększenie skuteczności krajowych systemów wywozu broni w państwach objętych działaniami: agencja wykonawcza będzie składać sprawozdania na temat zmian prawnych, instytucjonalnych i innych istotnych zmian oraz na temat dostosowania się tych państw do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB i, w stosownych przypadkach, do Traktatu o handlu bronią. Dążąc do osiągnięcia tych wyników, należy starać się zapewnić komplementarność i synergię z obecnymi unijnymi projektami pomocowymi na rzecz wdrożenia Traktatu o handlu bronią, jak również w dziedzinie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania. Zakres beneficjentów na mocy niniejszej decyzji nie powinien pokrywać się z beneficjentami objętymi decyzją (WPZiB) 2017/915.

Aby zrealizować powyższe cele, Unia powinna nadal propagować normy ustanowione we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB, opierając się na osiągnięciach zrealizowanych za pomocą wykonywania wspólnego działania 2008/230/WPZiB i decyzji 2009/1012/WPZiB, 2012/711/WPZiB, (WPZiB) 2015/2309 i (WPZiB) 2018/101. W tym celu państwa trzecie będące beneficjentami powinny otrzymać pomoc w, odpowiednio, opracowywaniu, uaktualnianiu i wdrażaniu stosownych środków ustawodawczych, administracyjnych i instytucjonalnych, które wspierają skuteczny system kontroli transferu broni konwencjonalnej.

Wskazana jest także pomoc w szkoleniu urzędników wydających zezwolenia i urzędników egzekwujących przepisy, którzy są odpowiedzialni za przeprowadzanie i egzekwowanie kontroli transferu broni; należy także udzielić wsparcia na rzecz krajowych i regionalnych środków, które propagują przejrzystość i odpowiednią kontrolę wywozu broni konwencjonalnej. Należy ponadto propagować kontakty z sektorem prywatnym (w tym z przemysłem, instytucjami badawczymi i środowiskiem akademickim), aby zapewnić zgodność z przepisami ustawowymi i wykonawczymi dotyczącymi kontroli transferu broni, ze szczególnym uwzględnieniem wewnętrznych programów na rzecz zgodności.

2. Wybór agencji wykonawczej

Wykonanie niniejszej decyzji powierza się BAFA. W stosownych przypadkach BAFA będzie współpracować z agencjami kontroli wywozu działającymi w państwach członkowskich, właściwymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, ośrodkami analitycznymi, instytucjami badawczymi oraz organizacjami pozarządowymi.

BAFA ma najwięcej doświadczenia w zapewnianiu pomocy związanej z kontrolą wywozu i w prowadzeniu działań informacyjnych. Zgromadziła takie doświadczenie we wszystkich właściwych obszarach kontroli wywozu o znaczeniu strategicznym, zajmując się produktami podwójnego zastosowania związanymi z sektorem CBRN i produktami wojskowymi. Dzięki tym programom i działaniom BAFA zdobyła szczegółową wiedzę na temat systemów kontroli wywozu obowiązujących w większości państw uwzględnionych w niniejszej decyzji.

W odniesieniu do pomocy w zakresie kontroli wywozu broni i działań informacyjnych, BAFA pomyślnie zakończyła wykonywanie decyzji 2009/1012/WPZiB, 2012/711/WPZiB, (WPZiB) 2015/2309 i (WPZiB) 2018/101. BAFA jest również odpowiedzialna za techniczną realizację programu wspierającego wdrożenie Traktatu o handlu bronią, który to program ustanowiono na mocy decyzji 2013/768/WPZiB i (WPZiB) 2017/915.

BAFA jest zatem wyjątkowo dobrze przygotowana do rozpoznawania mocnych i słabych punktów systemów kontroli wywozu obowiązujących w państwach, które staną się beneficjentami działań przewidzianych w niniejszej decyzji. Urząd ten może też w najbardziej skuteczny sposób doprowadzić do synergii między różnymi programami pomocowymi w zakresie kontroli wywozu broni i programami informacyjnymi, jednocześnie pomagając unikać powielania działań. Ma to szczególne znaczenie w przypadku państw-beneficjentów, które otrzymały wsparcie w ramach poprzednich unijnych programów współpracy na rzecz wzmocnienia lokalnych zdolności w zakresie stosowania i aktualizacji krajowego systemu kontroli handlu bronią zgodnie z międzynarodowymi standardami i najnowszymi wydarzeniami.

3. Koordynacja z innymi projektami pomocowymi Unii w dziedzinie kontroli wywozu

Opierając się na doświadczeniach płynących z działań informacyjnych, które Unia prowadziła do tej pory w dziedzinie kontroli wywozu, obejmujących zarówno produkty podwójnego zastosowania, jak i broń konwencjonalną, należy dążyć do osiągnięcia synergii i komplementarności. W tym celu działania, o których mowa w pkt 5, powinny być prowadzone wyłącznie w państwach, które nie są jeszcze objęte projektem pomocowym na rzecz działań informacyjnych w ramach Traktatu o handlu bronią. W stosownych przypadkach można dążyć do synergii w powiązaniu z innymi działaniami finansowanymi z budżetu WPZiB lub innymi działaniami dotyczącymi kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania finansowanymi z instrumentów finansowych Unii innych niż budżet WPZiB. Działania powinny być prowadzone w pełnej zgodzie z ograniczeniami prawnymi i finansowymi dotyczącymi korzystania z odpowiednich instrumentów finansowych Unii.

W tym celu będzie miała miejsce regularna wymiana informacji między agencjami wykonawczymi prowadzącymi działania informacyjne Unii w dziedzinie kontroli wywozu, a także z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych. Ten mechanizm koordynacji powinien zostać sformalizowany; należy również, w stosownych przypadkach, zachęcać do udziału ekspertów z innych państw członkowskich.

4. Koordynacja z projektami pomocowymi innych darczyńców w dziedzinie kontroli wywozu

W stosownych przypadkach należy dążyć do osiągnięcia synergii i komplementarności z projektami pomocowymi innych darczyńców obejmującymi działania informacyjne dotyczące kontroli wywozu. Zgodnie z pkt 3 koordynacja z innymi darczyńcami powinna być prowadzona przede wszystkim w odniesieniu do działań, o których mowa w pkt 5.2.1–5.2.3 i 5.2.6.

5. Opis działań prowadzonych w ramach projektu

5.1. Cele projektu

Głównym celem jest udzielenie pomocy technicznej państwom-beneficjentom, które wykazały wolę poprawy swoich norm i usprawnienia praktyk dotyczących kontroli wywozu broni. Aby osiągnąć ten cel, w podejmowanych działaniach trzeba będzie uwzględnić status państw-beneficjentów, w szczególności:

- ich ewentualne członkostwo lub wniosek o członkostwo w międzynarodowych systemach kontroli wywozu dotyczących transferu broni konwencjonalnej oraz produktów i technologii podwójnego zastosowania,
- ich kandydaturę do członkostwa w Unii, z uwzględnieniem tego, czy dane państwo-beneficjent jest oficjalnym bądź potencjalnym kandydatem,
- ich zdolności jako producenta, importera lub ośrodka handlowego dotyczące handlu konwencjonalnym sprzętem wojskowym i technologiami wojskowymi,
- poziom dojrzałości istniejącego krajowego systemu kontroli wywozu, ze szczególnym uwzględnieniem postępów poczynionych w wyniku wsparcia otrzymanego w ramach poprzednich programów współpracy w zakresie kontroli wywozu broni finansowanych przez Unię, oraz
- ich stanowisko w odniesieniu do Traktatu o handlu bronią.

Jeżeli państwa-beneficjenci objęte pomocą są tylko sygnatariuszami Traktatu o handlu bronią, działania powinny się skupić – o ile jest to możliwe – na skuteczniejszym określeniu rodzaju przeszkód stojących na drodze do ratyfikacji Traktatu o handlu bronią, w szczególności jeśli są to przeszkody natury prawnej lub regulacyjnej i mają związek z brakami lub potrzebami w zakresie zdolności wdrożeniowych. Jeżeli państwa objęte pomocą nie podjęły żadnych kroków w związku z Traktatem o handlu bronią (nie podpisały go, nie ratyfikowały ani do niego nie przystąpiły), działania powinny skupić się na propagowaniu przystąpienia do Traktatu o handlu bronią, o ile to możliwe – przy wsparciu innych państw-beneficjentów, które już go ratyfikowały.

5.2. Opis projektu

5.2.1. Warsztaty regionalne

W ramach projektu odbędzie się maksymalnie osiem dwudniowych warsztatów regionalnych, które obejmą szkolenia teoretyczne i praktyczne, jak również będą stanowić okazję do dialogu służącego scaleniu podejść regionalnych w odpowiednich dziedzinach kontroli wywozu broni konwencjonalnej.

W warsztatach (maksymalnie 35-osobowych) uczestniczyć będą m.in. urzędnicy rządowi z odnośnych państw-beneficjentów. W stosownych przypadkach można również zapraszać m.in. przedstawicieli parlamentów narodowych, przemysłu i społeczeństwa obywatelskiego.

Szkolenie będą prowadzić eksperci (w tym byli urzędnicy) z krajowych administracji państw członkowskich, przedstawiciele państw, które dostosowały się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB, oraz przedstawiciele sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego.

Warsztaty mogą odbywać się w państwie będącym beneficjentem lub w innym miejscu, które zostanie określone przez Wysokiego Przedstawiciela po konsultacjach z Grupą Roboczą ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM).

Warsztaty regionalne zostaną zorganizowane, jak następuje:

- a) maksymalnie dwa warsztaty dla państw z Europy Południowo-Wschodniej;
- b) maksymalnie dwa warsztaty dla państw z Europy Wschodniej i Kaukazu uczestniczących w europejskiej polityce sąsiedztwa;
- c) maksymalnie dwa warsztaty dla państw z Afryki Północnej położonych nad Morzem Śródziemnym uczestniczących w europejskiej polityce sąsiedztwa; oraz
- d) maksymalnie dwa warsztaty dla państw z Azji Środkowej.

Aby wspierać współpracę międzyregionalną, do udziału w co najmniej jednym z warsztatów dla każdego regionu zostaną zaproszone kraje partnerskie z innych regionów.

Ten podział regionalny zakładający zorganizowanie dwóch warsztatów w danym regionie może zostać niezrealizowany w przypadku wystąpienia niesprzyjających okoliczności (na przykład w przypadku niespodziewanie małej liczby uczestników, braku poważnej oferty zorganizowania warsztatów ze strony któregośkolwiek z państw-beneficjentów z danego regionu lub powielania działań z innymi działaniami innych podmiotów organizujących działania informacyjne). Jeżeli nie dojdzie do zorganizowania jednego lub większej liczby tych warsztatów, można zwiększyć liczbę warsztatów dla któregoś lub którychś z pozostałych wyżej wspomnianych regionów, z zachowaniem ogólnej górnej granicy dwunastu warsztatów.

5.2.2. Wizyty studyjne

W ramach projektu odbędzie się maksymalnie siedem dwu- lub trzydniowych wizyt studyjnych z udziałem urzędników rządowych; celem tych wizyt będą odpowiednie organy państw członkowskich UE lub innych państw-beneficjentów.

Wizyty studyjne powinny objąć od dwóch do czterech państw-beneficjentów. Państwa-beneficjenci wizyt studyjnych nie muszą być położone w tym samym regionie.

5.2.3. Pomoc indywidualna i zdalna udzielana państwom-beneficjentom

W ramach projektu odbędą się warsztaty dla indywidualnych państw-beneficjentów, na ich wniosek, których łączny czas trwania nie może przekroczyć 10 dni.; W warsztatach tych wezmą udział urzędnicy państwowi z państw-beneficjentów, w tym urzędnicy administracji rządowej, urzędnicy wydający zezwolenia i urzędnicy egzekwujący przepisy; najlepiej, gdyby warsztaty te zostały zorganizowane w odpowiednich państwach-beneficjentach. W zależności od konkretnych potrzeb i dostępności ekspertów z państw-beneficjentów i z państw członkowskich ogólna dostępna liczba 10 dni zostanie podzielona na poszczególne szkolenia trwające co najmniej dwa dni.

Warsztaty w ramach pomocy indywidualnej będą organizowane przede wszystkim na wniosek państw-beneficjentów. Ich celem jest zajęcie się konkretną kwestią związaną z kontrolą wywozu broni, którą zasygnalizowało państwo-beneficjent na przykład przy okazji warsztatów regionalnych lub w ramach regularnych kontaktów z unijnymi ekspertami i z BAFA. Podczas warsztatów można będzie omówić kwestie oraz propozycje państw-beneficjentów dotyczące kontroli wywozu broni, m.in. ukierunkowanych krajowych środków budowania zdolności, kontaktów z przemysłem lub środowiskiem akademickim oraz krajowych strategii szkoleniowych w dziedzinie kontroli wywozu broni.

Ponadto maksymalnie 20 dni zostanie przeznaczonych na wsparcie indywidualne udzielane w ramach pomocy zdalnej (np. przeglądy prawne; konsultacje dotyczące konkretnych przypadków, w tym wsparcie dla oceny technicznej danego produktu; itp.).

Szkolenia będą prowadzić eksperci (w tym byli urzędnicy) z krajowych administracji państw członkowskich, przedstawiciele państw, które dostosowały się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB, oraz przedstawiciele sektora prywatnego.

5.2.4. Budowanie zdolności instytucjonalnych i imprezy informacyjne na poziomie zaawansowanym

Projekt przybierze formę maksymalnie trzech warsztatów, każdy trwających nie dłużej niż cztery dni; warsztaty te będą miały na celu zapewnienie wsparcia państw-beneficjentom dysponującym zaawansowanymi systemami kontroli wywozu broni w celu rozbudowywania własnych zdolności krajowych. Podjęte środki obejmą zastosowanie podejścia polegającego na szkoleniu instruktorów, z położeniem nacisku m.in. na dydaktykę, transfer wiedzy i pamięć instytucjonalną w państwie-beneficjencie. Budowanie krajowych zdolności instytucjonalnych powinno obejmować takie kwestie jak zgodność wewnętrzna, zarządzanie ryzykiem oraz powiązania między ograniczeniem zagrożeń hybrydowych a kontrolą wywozu broni.

5.2.5. Konferencja dla krajów partnerskich dysponujących zaawansowanymi systemami kontroli wywozu broni

Projekt przybierze formę jednej konferencji w Brukseli, trwającej nie dłużej niż dwa dni. Konferencja będzie stanowić forum dla dyskusji na poziomie zaawansowanym między unijnymi ekspertami a przedstawicielami wysokiego szczebla (w obszarach polityki, wydawania zezwoleń i egzekwowania przepisów) państw-beneficjentów dysponujących zaawansowanymi systemami kontroli wywozu broni.

Konferencja ta umożliwi uczestniczącym państwom-beneficjentom:

- a) uzyskanie informacji na temat najnowszych wydarzeń związanych z handlem bronią (np. obecnych kanałów dostaw, wpływu nowych technologii i kwestii związanych z polityką bezpieczeństwa, takich jak zagrożenia hybrydowe); oraz
- b) omówienie, w jaki sposób ostatnie zmiany i usprawnienia w zakresie kontroli handlu bronią mogą zostać wdrożone w ramach ich własnego krajowego systemu kontroli wywozu broni, jak również wymianę poglądów na ten temat.

5.2.6. Spotkania oceniające

Aby ocenić wpływ działań prowadzonych na mocy niniejszej decyzji i dokonać jego przeglądu, w Brukseli zostaną zorganizowane dwa spotkania poświęcone ocenie (śródkresowej i końcowej), najlepiej równoległe ze zwykłym posiedzeniem Grupy COARM.

Spotkanie poświęcone ocenie śródkresowej będzie mieć charakter warsztatów z udziałem państw członkowskich. Warsztat te mogą trwać maksymalnie jeden dzień.

Spotkanie poświęcone ocenie końcowej odbędzie się w Brukseli z udziałem państw-beneficjentów i państw członkowskich. Na spotkanie poświęcone ocenie końcowej zostanie zaproszonych maksymalnie dwóch przedstawicieli (stosownych urzędników rządowych) każdego z państw-beneficjentów.

6. Beneficjenci

6.1. Państwa-beneficjenci na mocy niniejszej decyzji

Zakres beneficjentów na mocy niniejszej decyzji nie powinien pokrywać się z beneficjentami objętymi decyzją (WPZiB) 2017/915. Beneficjentami na mocy niniejszej decyzji są:

- a) kraje kandydujące lub potencjalne kraje kandydujące z Europy Południowo-Wschodniej (Albania, Bośnia i Hercegowina, Republika Macedonii Północnej, Czarnogóra, Serbia i Kosowo *);
- b) państwa z Europy Wschodniej i Kaukazu objęte europejską polityką sąsiedztwa (Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Republika Mołdawii i Ukraina);
- c) państwa z Afryki Północnej położone nad Morzem Śródziemnym i objęte europejską polityką sąsiedztwa (Algieria, Egipt, Maroko, Tunezja, Jordania i Liban); oraz
- d) państwa Azji Środkowej (Kazachstan, Tadżykistan, Uzbekistan, Kirgistan i Turkmenistan).

6.2. Zmiana w wykazie państw-beneficjentów

COARM może, po konsultacjach z mechanizmem koordynacji, o którym mowa w pkt 3, podjąć decyzję o dodaniu państw do wykazu beneficjentów, o ile nie są one beneficjentami na mocy decyzji (WPZiB) 2017/915. W wyjątkowych przypadkach, gdy zostanie to uznane za istotne, mechanizm koordynacji może również uzgodnić zaangażowanie się we współpracę z beneficjentami objętymi decyzją (WPZiB) 2017/915. Informacje o zmianach powinny być przekazywane w sposób formalny między BAFA a UE za pośrednictwem przewodniczącego COARM.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

7. Wskaźniki rezultatu i realizacji projektów

Obok oceny końcowej, o której mowa w pkt 5.2.6, w ocenie wyników projektu uwzględnia się następujące kwestie:

7.1. Indywidualna ocena państw-beneficjentów

Po zakończeniu przewidzianych działań BAFA przedstawi Komisji i Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych sprawozdanie z postępu prac w odniesieniu do każdego z państw-beneficjentów, o których mowa w pkt 6.1. Sprawozdanie będzie zawierać podsumowanie działań, które przeprowadzono w państwie-beneficjencie w czasie obowiązywania przedmiotowej decyzji, oraz ocenę i opis zdolności państwa-beneficjenta w zakresie kontroli transferu broni na podstawie informacji dostępnych BAFA. Podstawą oceny będzie stosowanie przez państwo-beneficjenta instrumentów kontroli określonych we wspólnym stanowisku 2008/944/WPZiB, o ile nie mają one zastosowania wyłącznie do państw członkowskich.

7.2. Ocena skutków i wskaźniki realizacji

Skutki działań przewidzianych w niniejszej decyzji w odniesieniu do państw-beneficjentów należy ocenić po przeprowadzeniu działań. Ocenę skutków przeprowadzi Wysoki Przedstawiciel, we współpracy z COARM oraz – w stosownych przypadkach – z delegaturami Unii w państwach-beneficjentach i z innymi właściwymi zainteresowanymi podmiotami.

Do tego celu użyte zostaną następujące wskaźniki realizacji:

- czy obowiązują odpowiednie krajowe uregulowania dotyczące kontroli transferu broni oraz czy lub w jakim zakresie są one zgodne z przepisami wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (w tym stosowanie kryteriów oceny, wdrażanie wspólnego wykazu uzbrojenia UE i sprawozdawczość),
- informacje na temat egzekwowania przepisów, jeśli informacje takie są dostępne,
- czy państwa-beneficjenci są w stanie przedstawiać sprawozdania na temat wywozu lub przywozu broni (np. rejestr ONZ, doroczne sprawozdania przewidziane w Traktacie o handlu bronią, porozumienie z Wassenaar, OBWE i sprawozdania dla parlamentów narodowych), oraz
- czy dane państwo-beneficjent dostosowało się lub zamierza oficjalnie dostosować się do wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB.

W sprawozdaniach dotyczących oceny indywidualnej, o których mowa w pkt 7.1, należy odpowiednio uwzględniać powyższe wskaźniki realizacji.

8. Propagowanie korzystania z portalu internetowego EU P2P ⁽¹⁾

Portal internetowy EU P2P przewidziany w decyzji 2012/711/WPZiB utworzono jako zasób własny Unii. Działa on jako wspólna platforma dla wszystkich programów informacyjnych Unii (dotyczących podwójnego zastosowania i broni). Podczas realizacji działań wymienionych w pkt 5.2.1–5.2.6 należy upowszechniać wiedzę na temat tego portalu i propagować korzystanie z niego. Uczestników działań informacyjnych należy informować o tym, że portal zawiera część prywatną, która oferuje stały dostęp do zasobów, dokumentów i kontaktów. Korzystanie z portalu należy również promować wśród innych urzędników, którzy nie mogą uczestniczyć bezpośrednio w działaniach pomocowych i informacyjnych. Ponadto działania te powinny być propagowane za pomocą biuletynu (newslettera) EU P2P.

9. Wyeksponowanie działań Unii

BAFA podejmie wszelkie stosowne środki w celu wyeksponowania faktu, że działanie jest finansowane przez Unię. Środki takie będą wdrażane zgodnie z opublikowanym przez Komisję Europejską podręcznikiem „Informowanie o działaniach zewnętrznych Unii i ich eksponowanie”. BAFA zapewni zatem wyeksponowanie wkładu Unii poprzez odpowiednie logo i działania promocyjne, podkreślając rolę odgrywaną przez Unię i popularyzując informacje na temat przyczyn przyjęcia niniejszej decyzji oraz wspierania niniejszej decyzji przez Unię, a także rezultatów tego wsparcia. Na materiałach przygotowywanych w ramach projektu w widocznym miejscu umieszczana będzie flaga Unii zgodnie z odpowiednimi unijnymi wytycznymi, a także logo „Program EU P2P w zakresie kontroli wywozu” („EU P2P export control programme”). W spotkaniach organizowanych w państwach trzecich powinny brać udział delegatury Unii, aby zwiększyć polityczne działania następcze i wyeksponowanie wkładu.

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/jrc/en/research-topic/chemical-biological-radiological-and-nuclear-hazards/eu-p2p-outreach-programmes-export-control> oraz <https://circabc.europa.eu/>

Z uwagi na fakt, że planowane działania znacznie różnią się zakresem i charakterem, zastosowany zostanie zestaw narzędzi promocyjnych obejmujących: tradycyjne media, strony internetowe, media społecznościowe, materiały informacyjne i promocyjne (w tym, w stosownych przypadkach, infografiki, ulotki, biuletyny, komunikaty prasowe i inne materiały). Realizowane w ramach projektu publikacje i spotkania o charakterze publicznym będą odpowiednio oznaczane logiem.

10. Okres obowiązywania

Szacunkowy całkowity czas trwania projektu wynosi 24 miesiące.

11. Sprawozdawczość

Podmiot wdrażający będzie regularnie przygotowywał kwartalne sprawozdania wyszczególniające w zwięzłej formie postępy w realizacji projektu, a także sprawozdania z misji po zakończeniu każdego działania. Sprawozdania te będą przedkładane Wysokiemu Przedstawicielowi nie później niż w terminie sześciu tygodni po zakończeniu odnośnych działań.

12. Szacunkowy całkowity koszt projektu i wkład finansowy Unii

Całkowity szacunkowy koszt projektu wynosi 1 538 292,73 EUR wraz ze współfinansowaniem zapewnionym przez rząd Republiki Federalnej Niemiec. Całkowity szacunkowy koszt projektu finansowanego przez Unię wynosi 1 377 542,73 EUR.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/1465**z dnia 12 października 2020 r.****w sprawie działania Unii Europejskiej na rzecz wsparcia oenztetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji w Jemenie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 września 2018 r. na podstawie wniosku ze strony oenztetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji (UNVIM) Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1249 ⁽¹⁾ dotyczącą działania Unii Europejskiej na rzecz wsparcia UNVIM. Techniczne wykonanie decyzji (WPZiB) 2018/1249 zostało powierzone Biuru ONZ ds. Obsługi Projektów (UNOPS) i miało umożliwić UNVIM dalsze wypełnianie zadań w zakresie monitorowania i inspekcji zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ (zwaną dalej „rezolucją RB ONZ”) nr 2216 (2015).
- (2) W dniu 13 grudnia 2018 r. strony konfliktu w Jemenie podpisały porozumienie sztokholmskie, którego postanowienia zostały zatwierdzone rezolucjami RB ONZ nr 2451(2018) i 2452 (2019). UNVIM otrzymał wiodącą rolę we wspieraniu jemeńskiej korporacji portów morskich w zakresie zarządzania portami w Al-Hudajdzie, As-Salifie i Ras Issie oraz w odniesieniu do inspekcji w nich.
- (3) W dniu 18 lutego 2019 r. Rada przyjęła konkluzje, w których z zadowoleniem powitała przyjęcie porozumienia sztokholmskiego oraz jednogłośnie przyjęcie rezolucji RB ONZ nr 2451(2018) i 2452 (2019). Rada ponowiła apel do wszystkich stron o ułatwienie przeprowadzania dostaw handlowych, w tym paliwa, i przypomniała, że funkcjonowanie portu w Al-Hudajdzie wraz z portami w As-Salifie i Ras Issie ma ogromne znaczenie dla przetrwania milionów Jemeńczyków. Rada przypomniała o swoim wsparciu dla UNVIM z myślą o zapewnieniu ciągłego przepływu towarów komercyjnych do Jemenu z pełnym poszanowaniem wszystkich stosownych rezolucji RB ONZ.
- (4) W dniu 4 października 2019 r. na podstawie wniosku ze strony UNVIM Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/1672 ⁽²⁾ i przedłużyła działanie Unii na rzecz wsparcia UNVIM.
- (5) Rezolucjami RB ONZ nr 2505 (2020) i 2534 (2020) przedłużono mandat misji oenztetowskiej wspierającej porozumienie z Al-Hudajdy (UNMHA), aby wesprzeć realizację porozumienia w sprawie miasta Al-Hudajda oraz portów w Al-Hudajdzie, As-Salifie i Ras Issie zgodnie z porozumieniem sztokholmskim.
- (6) W dniu 15 lipca 2020 r. UNVIM zwrócił się do Unii o dalsze wsparcie.
- (7) Unia powinna przedłużyć swoje wsparcie dla UNVIM w celu realizacji jego mandatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia przedłuża swoje wsparcie dla UNVIM w celu realizacji jego mandatu określonego w odpowiednich rezolucjach RB ONZ, w szczególności rezolucji RB ONZ nr 2216 (2015) i 2451 (2018). Ogólnym celem tego wsparcia jest przyczynienie się do przywrócenia niezakłóconego swobodnego przepływu towarów komercyjnych do Jemenu poprzez zapewnienie przejrzystej i skutecznej procedury odprawy w odniesieniu do ładunków komercyjnych kierowanych do jemeńskich portów, które nie znajdują się pod kontrolą rządu Jemenu, oraz zwiększenie roli UNVIM we wdrażaniu postanowień porozumienia sztokholmskiego.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1249 z dnia 18 września 2018 r. w sprawie działania Unii Europejskiej na rzecz wsparcia oenztetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji w Jemenie (Dz.U. L 235 z 19.9.2018, s. 14).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1672 z dnia 4 października 2019 r. w sprawie działania stabilizacyjnego Unii Europejskiej na rzecz wsparcia oenztetowskiego mechanizmu weryfikacji i inspekcji w Jemenie (Dz.U. L 256 z 7.10.2019, s. 10).

2. Szczególne cele projektu to:

- zwiększenie przepływu ładunków komercyjnych do Jemenu poprzez dalsze przyspieszenie procedury odprawy w odniesieniu do ładunków komercyjnych i propagowanie zaufania przedsiębiorstw żeglugowych, jeśli chodzi o dostępność portów w Al-Hudajdzie, As-Salifie i Ras Issie dla żeglugi handlowej,
- zwiększenie zdolności UNVIM do rozmieszczenia w portach w Al-Hudajdzie, As-Salifie i Ras Issie, jak określono w porozumieniu sztokholmskim i odpowiednich rezolucjach RB ONZ.

3. Na mocy niniejszej decyzji Unia wspiera Biuro Specjalnego Wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ ds. Jemenu oraz UNMHA w odniesieniu do rozmieszczenia UNVIM w portach w Al-Hudajdzie, As-Salifie i Ras Issie. W tym celu Unia wnosi wkład w koszty związane ze wzmocnieniem UNVIM, a tym samym pomaga w zaspokajaniu potrzeb jemeńskiej ludności w ramach szerzej pojętej strategii pomocy humanitarnej.

Opis projektu znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Realizacja techniczna działań, o których mowa w art. 1, zostaje powierzona UNOPS. UNOPS wykonuje to zadanie pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z UNOPS.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 2 059 838 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z UNOPS umowę o przyznaniu wkładu. Ta umową o przyznaniu wkładu przewiduje, że UNOPS ma zapewnić wyeksponowanie wkładu Unii.
4. Komisja dokłada starań, aby umowę o przyznaniu wkładu, o której mowa w ust. 3, zawarto możliwie szybko po przyjęciu niniejszej decyzji. Informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia tej umowy o przyznaniu wkładu.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez UNVIM, w tym sprawozdań z comiesięcznych posiedzeń komitetu sterującego UNVIM. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.
2. Komisja przedstawia Radzie informacje na temat finansowych aspektów realizacji projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 października 2020 r.

Niniejsza decyzja wygasa 12 miesięcy po dniu zawarcia między Komisją a UNOPS umowy o przyznaniu wkładu, o której mowa w art. 3 ust. 3.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 października 2020 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie Unii ma na celu wspomaganie UNVIM poprzez finansowanie jego personelu w następujący sposób:

- personel oddelegowany do Al-Hudajdy: jeden urzędnik ds. koordynacji, jeden doradca ds. bezpieczeństwa w terenie, dwie osoby zajmujące się monitorowaniem, dwóch oficerów łącznikowych, jeden asystent ds. protokołu i operacji, jeden lokalny asystent ds. bezpieczeństwa i jeden asystent administracyjny,
- jedna osoba zajmująca się monitorowaniem oddelegowana do As-Salifu, a druga – do Ras Issy,
- jedna osoba do obsługi skanera.

Ponadto finansowany jest również personel wsparcia administracyjnego niezbędny do realizacji działania Unii wspierającego UNVIM (jeden urzędnik ds. finansów, jeden urzędnik ds. zamówień publicznych i jeden urzędnik ds. zasobów ludzkich).

UNOPS zatrudnia personel, o którym mowa w niniejszym załączniku, zgodnie z zasadami i procedurami zatrudniania obowiązującymi w UNOPS. O tworzeniu nowych stanowisk UNOPS informuje z wyprzedzeniem ESDZ.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/1466**z dnia 12 października 2020 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/1544 w sprawie środków ograniczających rozprzestrzenianie i stosowanie broni chemicznej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 października 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/1544 ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających rozprzestrzenianie i stosowanie broni chemicznej.
- (2) Decyzję (WPZiB) 2018/1544 stosuje się do dnia 16 października 2020 r. Z przeglądu tej decyzji wynika, że obowiązywanie określonych w niej środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 16 października 2021 r. Należy też zaktualizować jedną pozycję w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 i 3, zamieszczonym w załączniku do tej decyzji.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2018/1544,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2018/1544 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 16 października 2021 r. Niniejsza decyzja będzie poddawana stałemu przeglądowi. Jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte, jej okres obowiązywania zostanie przedłużony lub dokonano w niej odpowiednich zmian.”;

- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zamieszczone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 października 2020 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1544 z dnia 15 października 2018 r. w sprawie środków ograniczających rozprzestrzenianie i stosowanie broni chemicznej (Dz.U. L 259 z 16.10.2018, s. 25).

ZAŁĄCZNIK

Pozycja nr 5 w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 i 3 pod nagłówkiem „A. Osoby fizyczne”, zamieszczonym w załączniku do decyzji (WPZiB) 2018/1544 otrzymuje brzmienie:

Nazwa	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
„5. Said SAID	alias: Saeed, Sa'id Sa'id, السعيد السعيد Tytuł: doktor, członek Instytutu 3000 (alias Instytut 6000) w ramach SSRC Płeć: mężczyzna Data urodzenia: 11 grudnia 1955 r.	Said Said jest znaczącą postacią w Instytucie 3000 (alias Instytut 6000), departamencie Scientific Studies and Research Centre (SSRC) odpowiedzialnym za rozwijanie i produkowanie syryjskiej broni chemicznej.	21.1.2019”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/1467**z dnia 12 października 2020 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2019/1720 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 października 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/1720 ⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui.
- (2) Decyzję (WPZiB) 2019/1720 stosuje się do dnia 15 października 2020 r. Z przeglądu tej decyzji wynika, że obowiązywanie określonych w niej środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 15 października 2021 r.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2019/1720,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 9 decyzji (WPZiB) 2019/1720 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 15 października 2021 r. i podlega ona stałemu przeglądowi. Obowiązywanie niniejszej decyzji zostaje przedłużone lub, w zależności od przypadku, niniejsza decyzja zostaje zmieniona, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 października 2020 r.

W imieniu Rady

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1720 z dnia 14 października 2019 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui (Dz.U. L 262 z 15.10.2019, s. 58).

DECYZJA RADY (UE) 2020/1468
w sprawie mianowania członka Komisji
z dnia 12 października 2020 r.
podjęta za porozumieniem z przewodniczącą Komisji Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 246 akapit drugi,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 listopada 2019 r. Rada Europejska przyjęła decyzję (UE) 2019/1989 ⁽²⁾ w sprawie mianowania Komisji Europejskiej na okres do dnia 31 października 2024 r.
- (2) W piśmie z dnia 27 sierpnia 2020 r. przewodnicząca Komisji Ursula VON DER LEYEN poinformowała Radę, że Phil HOGAN zrezygnował ze stanowiska członka Komisji.
- (3) Zgodnie z art. 246 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w przypadku wakatu spowodowanego rezygnacją członek Komisji ma zostać zastąpiony, na okres pozostający do zakończenia kadencji, przez nowego członka posiadającego takie samo obywatelstwo.
- (4) W związku z tym należy mianować nowego członka Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Mairead MCGUINNESS zostaje mianowana przez Radę, działającą za porozumieniem z przewodniczącą Komisji Ursulą VON DER LEYEN, członkiem Komisji na okres pozostający do zakończenia kadencji, tj. do dnia 31 października 2024 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburg dnia 12 października 2020 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 7 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/1989 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie mianowania Komisji Europejskiej (Dz.U. L 308 z 29.11.2019, s. 100).

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/630 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego pokrycia strat z tytułu ekspozycji nieobsługiwanych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 111 z dnia 25 kwietnia 2019 r.)

Strona 8, art. 1 pkt 2, nowy art. 47a ust. 6, akapit drugi zdanie wprowadzające:

zamiast: „Pełnej i terminowej spłaty nie uznaje się za prawdopodobną, chyba że dłużnik dokonywał regularnych i terminowych płatności kwot równych jednej z poniższych wartości”,

powinno być: „Można uznać, że pełna i terminowa spłata jest prawdopodobna, jeżeli dłużnik dokonywał regularnych i terminowych płatności kwot równych jednej z poniższych wartości”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)